

به سازمانهای کارگری جهانی

به سازمان کارگری زنان ICFTU

تاریخ ۱۳۸۴.۹.۵

من لطیفه قیطاسی هستم و این نامه را برای شما می‌نویسم تا به حکم محکومیت به زندان دستگیر شده‌گان اول ماه مه هشتاد و سه شهرستان سقز اعتراض کنید و از دولت ایران بخواهید احکام آقایان محمود صالحی، جلال حسینی، محمد عبدیپور، محسن حکیمی و برهان دیوانگر را لغو کند.

مقامات قضائی دادگاه انقلاب سقز محمد و یارانش را به زندان محکوم کرده‌اند صرفاً به این خاطر که در اول ماه مه ۲۰۰۴ میخواستند به پارک کودک بروند و روز جهانی طبقه‌ی خود را جشن بگیرند. کجای دنیا برگزاری و شرکت در مراسم اول ماه مه جرم است؟ تازه مشکل من و محمد عبدیپو و مشکل خانواده‌ی محکوم شدگان دیگر اول ماه مه، فقط این محکومیت به زندان نیست. از همان روز اول ماه مه پارسال برایمان دردسر درست کردند. مامورین مسلح در روز جهانی کارگر ۲۰۰۴ به ما که عازم محل برگزاری مراسم بودیم حمله کردند خانه ماها را تفتیش کردند و مورد بی احترامی نیروهای امنیتی قرار گرفتیم در حالیکه بطور کاملاً مسالمت‌آمیز عازم محل بودیم. محمد را همراه دوستانش دوازده روز در زندان نگه داشتند در حالیکه در اعتراض به بازداشت غیرقانونی خود و نیز در اعتراض به خشونت پلیس اعتصاب غذا کرده بودند. من، همسران سایر بازداشت‌شدگان و جمعی از مردم سقز از فردای اول ماه مه دم در دادگاه بودیم و معترضان خواستار آزادی همسرانمان شدیم. در آن دوازده روز مردم شرافتمند سقز، فعالین و تشکلهای کارگری در شهرهای ایران و شما، سازمانهای کارگری، به دولت فشار آوردید تا آنها را آزاد کردند. بعد از آزادی تازه فشارهای ناشی از حضور جاسوسان در اطراف خانه ما شروع شد. اینهمه فشار برای چیست؟

محمد عضو انجمن صنفی کارگران خباز سقز و کارگر نانوایان است. او در سالهای

۸۳ و ۷۳ با رای آزادانه‌ی کارگران بعنوان عضو رهبری انجمن انتخاب شد. او در این مسئولیت همراه بقیه همکارانش چنان به خوبی از حقوق کارگران دفاع کرد که محبوب آنها شد. صاحبان نانوآخانه‌ها، اداره کار و اداره اطلاعات که این دفاع جانانه را دیدند در انتخابات جدید در سال ۸۳ به کارگران گفتند که حق ندارند محمد را انتخاب کنند و با اینحال اکثریت کارگران به او رای دادند. اداره اطلاعات نیز بلافاصله آن رای گیری دموکراتیک و آزاد را لغو کرد. محمد از آن بعد، بدلیل دفاع پیگیرانه از حقوق موکلانش و افشای فشار بر کارگران، دزدیها و حق خوریها، در لیست سیاه صاحبان نانوآخانه‌ها قرار گرفت و حال بیکار است.

اگر از اول ماه ۲۰۰۴ تا حالا خانواده‌ها و سایر زندانیان اول ماه مه سقز تحت فشاریم بخاطر همین فعالیتهای کارگری محمد عبدیپور و دوستان اوست. او در حال حاضر عضو کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری است. او در کنار بقیه فعالین کارگران را تشویق میکند تا اتحادیه‌ها و سایر تشکلات مورد نظر خود را بسازند. او اعتقاد دارد که اگر کارگران بتوانند انجمن صنفی، اتحادیه و سندیکا داشته باشند میتوانند برای بدست آوردن همان حقوقی مبارزه کنند که کارگران دنیا از آن برخوردارند. او نمیخواهد کسی بخاطر شرکت در روز جهانی کارگر زندانی شود و تحت فشار قرار بگیرد. نمیخواهد هیچ فعال کارگری بخاطر دفاع از حقوق موکلینش در لیست سیاه قرار بگیرد. او میخواهد کارگران از دستمزد مکفی، حقوق بیمه و از آزادی و احترام برخوردار باشند. اعتراض شما به حکم زندان محمد و بقیه و وارد کردن فشار برای تبرئه کامل آنها موجب دلگرمی بقیه فعالین کارگری خواهد شد. تا کی باید کارگر در این کشور بی حقوق باشد، بیکار باشد و یا با دستمزد کم و قرار داد سفید و یا بطور موقت طوری کار کند که هر وقت کارفرما اراده کرد اخراجش کند؟

با تشکر از شما
لطیفه قیطاسی ۱۳۸۴.۹.۵

باز تکثری از: انجمن کارگری جمال چراغ ویسی

www.akjamal.com
ajoman_kargarijamal@yahoo.com